

fortolkningen af offentlighedslovens § 10 også hensynet til den registrerede selv.

Efter *stk. 4, 1. pkt.*, gælder reglen om registerindsigt efter *stk. 1* og *2* ikke, hvis registeret udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag. Registere, der ikke blot er indrettet til at producere statistiske opgørelser f. eks. til planlægningsformål, men som tillige anvendes til administrative eller andre operative formål, er ikke omfattet af undtagelsen. Undtagelsen har derfor praktisk taget kun betydning for registre, der føres af Danmarks Statistik. Baggrunden for undtagelsen er bl. a., at de registrerede ikke har reel interesse i at kontrollere oplysningerne, når de ikke benyttes som grundlag for administrative afgørelser vedrørende de enkelte personer. Undtagelsen er endvidere begrundet i økonomiske og sikkerhedsmæssige hensyn. Statistikregistre er normalt ikke opbyggede med sigte på at fremfinde oplysninger om de enkelte personer, og det vil derfor ofte være forbundet med meget store omkostninger at efterkomme anmodninger om registerindsigt. Såfremt der gennemføres en adgang til indsigt i statistikregistre, må man af praktiske og økonomiske grunde indrette registrene således, at besvarelser kan ske maskinelt ved udskrivning af alle oplysninger vedrørende den enkelte person. Netop herved opstår der imidlertid et sikkerhedsproblem. Så længe systemerne ikke er indrettet på søgning af enkeltpersoner, repræsenterer registrene ikke tilnærmelsesvis en sikkerhedsrisiko som de administrative systemer. Det forhold, at der ikke er egen-*acces* til statistikregistre, betyder ikke, at myndighedernes statistiske virksomhed er unddraget offentlighed, idet den sag hos vedkommende myndighed, der omhandler registerets oprettelse m. v., normalt er omfattet af offentlighedslovens § 1. Der henvises i øvrigt til bestemmelsen i forslaget § 20, *stk. 3*.

Efter *stk. 4, 2. pkt.*, kan der endvidere i særlige tilfælde for bestemte registre fastsættes undtagelser fra eller begrænsninger i retten til at få oplysninger efter *stk. 1*.

Bestemmelsen sigter navnlig på de tilfælde, hvor offentlige interesser generelt vil lide skade, hvis der er en almindelig adgang til registerindsigt. Som eksempel kan nævnes registre, der oprettes af politiet i efterforskningsøjemed. Bestemmelsen forudsættes endvidere at kunne anvendes i tilfælde, hvor en registerindsigt generelt vil kunne være til skade for de registrerede. En ubegrænset egen-*acces* kan medføre, at de registrerede personer i særlige situationer presses til også at bruge deres ret. F. eks. ville arbejdsgivere så kunne kræve, at en ansøger forud for ansættelsen fremskaffer en fuldstændig udskrift af

strafferegisteret vedrørende sig selv. Dette er baggrunden for, at justitsministeriet i et cirkulære af 5. december 1962 med senere ændringer har fastsat begrænsninger med hensyn til, hvilke oplysninger der må medtages, når en person rekvirerer egen straffeattest.

En registreret person, der har fået meddelelse i henhold til *stk. 1* og *2*, har ikke *krav* på ny meddelelse før 12 måneder efter sidste meddelelse, jfr. *stk. 5*. Reglen er derimod ikke til hinder for, at en myndighed efterkommer en ny anmodning inden for fristen. Der kan forekomme situationer, hvor bestemmelsen kan virke urimelig for den registrerede. Det fastsættes derfor tillige i *stk. 5*, at en registreret uanset fristen har krav på ny meddelelse, hvis han kan godtgøre en særlig interesse heri. Det kan f. eks. være i tilfælde, hvor der er sket væsentlige ændringer af de registrerede oplysninger eller af de forhold, hvorom der er sket registrering.

Efter justitsministeriets opfattelse bør der ikke opkræves gebyr i forbindelse med meddelelse af oplysninger til den registrerede selv. Bestemmelsen herom i betænkningens udkastets § 14, *stk. 4*, er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Til § 13.

I *stk. 1* er fastsat i *1. pkt.*, at meddelelser i henhold til § 12, *stk. 1*, på forlangende skal gives skriftligt. Kravet om skriftlighed indebærer, at oplysningerne skal fremtræde i en sådan form, at de kan læses umiddelbart og uden brug af særlige tekniske hjælpemidler.

Reglen modificeres i *2. pkt.*, hvorefter meddelelserne i tilfælde, hvor hensynet til den registrerede taler derfor, kan gives i form af en mundtlig underretning om indholdet af oplysningerne. Fremgangsmåden med mundtlig underretning frem for skriftlig meddelelse har navnlig betydning for helbredsoplysninger, som ikke omfattes af forslaget § 13, *stk. 2*, jfr. § 12, *stk. 2*, og er begrundet i, at en mundtlig underretning ofte vil være mere hensynsfuld over for de registrerede, som tillige ikke altid vil have mulighed for umiddelbart at forstå indholdet af lægelige oplysninger på grund af det særlige fagsprog.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* skal oplysninger fra sygehusregistre eller andre patient- eller sygdomsregistre altid gives af den pågældende læge, der på grundlag af en bedømmelse af indholdet af oplysningerne og den registreredes forhold kan afgøre, om underretning skal ske i mundtlig form, eller om oplysningerne på sædvanlig måde kan sendes til den registrerede. Lægen træffer endvidere afgørelse om, hvorvidt og i givet fald i hvilket omfang videregivelse af oplysninger bør undlades, navnlig af hen-